

fœdidatē sputōrum. Suscepit mala nostra, ut tribuēret bona sua. Hinc intelligāmus, quantum hōminem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic dīlligit post ruinam. Agnōsce, homo, quantum vāleas, et quantum débeas; et dum tantam redemptiōnis tuae pérspicis dignitatēm, ipse tibi indicito pecāndi pudōrem. Ecce pro ímpio piétas flageLLatur, pro stulto sapiēntia illūditur, pro mendāsē vēritas necātur, damnātur justitiā pro iniquo, misericordia affīcitur pro crudeli, pro misero replētūr sinceritas acēto, inebriātur felle dulcédo, addīcitur innocēntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per desértum quadriginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidisti álapis et flagellis.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. * Et tu....

Lectio VI.

EXPAVIT scelus hōminum natūra rerum, et quem creatūra rebellis non agnoscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fūgiens confitétur. Chlámide coceínea induítur, quia sanguine Márti-

rum suōrum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápite ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remisiōne Redemptoris glória struítur, áridis tríbus comparátur. Studeámus nunc e diverso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupiscit, sed e contra acé-tum malitiæ porrigunt, quia vinum sapientiæ, quod a Deo accéperant peccāndo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honore nudátur, observatiō antiqua dissolvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monumēnta aperiántur, quia mortis jura jure superántur.

R. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendisti in patíbulo Crucis.

* In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu..... Glória Patri.... In qua expándi....

In tertio Nocturno.

Aña. Filii hōminum dentes eórum arma et sagittæ, et língua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit áнима mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagíttae: * et língua eórum gladius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in ómnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psalterium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Psalmus 56.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit áнима mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagíttae: * et língua eórum gladius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in ómnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psalterium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Aña. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttae, et língua eórum gládius acútus.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in ocúltis immaculátum.

Psalm. 63. Exaudi, Deus oratióne meam cum deprecor *ut in folio 13.*

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87. Dómine Deus salutis meæ, *ut in folio 21.*

V. Factus est obediens usque ad mortem.

R. Mortem autem Crucis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII.

Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummata sunt, ut consummarétur Scrip-túra dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysóstomi.

84 in Cap. 19 Joánis.

SCIÉNS Jesus ómnia consummáta, ait: Sítio:

etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellege; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flentur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in sponsa porrigit, ut bibat tanquam reus: nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosquens ostendit: cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod afixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

V. Pople meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu.

Lectio VIII.

ATQUI non post inclinatum caput spiratur, sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit; per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non

remanerent in cruce corpora sabbato, rogarerunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt, prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venierunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Iudeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O peccimam voluntatem ac scelestissimam!

R. Ego ante te aperteui mare; * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit mundum in sanguine suo.

V. Pople meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

NOLI tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcnum mysterium consummatum est: exiit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fondes

007472

scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum cálicem accédis, tanquam ab ipso látere háuriens, accédas.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Fui flagellátus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psalm. Dóminus regnávit.

Aña. 2. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris: tanquam agnus ad occisionem ductus obmútui, et non apérui os meum.

Aña. 3. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinuméravérunt ómnia ossa mea.

Aña. 4. Consolántem me quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me aceto.

Aña. 5. Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite emisít spíritum.

Capitulum.

Philip. 2.

FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

HYMNUS.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur atris óbrutus
Poenis, acérba sústinenus
Redémptor affixus Crucis.
Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere;
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sanguine.

Flet, orat, et clámans obit;
Cor Matris íctum cóncidit:
Heu Mater! Heu Fíli! dolor
Ingrata frángat péctora.

Móntes, sepúlera, saxáque
Scindúntur árva, flúmina,

Rupes, et æquor contrémunt,
Templique velum scindit.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plángunt: et órbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puellæ plángite.

Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beatos úngite;
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitatis víctima,
Ut nostra tóllas crímina,
Nobis salúbri pérficiis
Adoptiónem sanguine.

Nostra ergo pax et gáudium,
Sis vita, Jesu, et præmium,
Sis dúctor, et lux in via,
Mérces, coróna in pátria.—Amen.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquítates nostras.

R. Et attritus est propter scélera nostra.

AD BENEDICTUS.

Aña. Ad Jesum áutem cum veníssent,
ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt
ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus
apéruit, et contínuo exivit sanguis, et aqua.

ORATIO.

O MNÍPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitatis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut, si-
cut solémnem commemoratióne Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiae ipsius habére documénta, et resurrectiōnis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM.

In R. brevi dícitur. V. Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM.

Aña. Veni ad monten mirrhæ.

Cap. Fratres: Hoc enim.

R. Oblátus est, * Quia ipse voluit. Oblátus est.

V. Et livore ejus sanati sumus. * Quia ipse. Glória Patri.... Oblátus.

V. Proprio Fílio suo non pepércit Deus.

R. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Aña. Foderunt.

Capitulum.

Zach. 13.

QUID sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

R. Proprio Fílio suo: * non pepérct Deus. * Proprio Fílio. . . . **V.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum. * Non pepérct Deus. Glória Patri . . . Proprio.

V. Factus est obédiens usque ad mortem.

R. Mortem áutem crucis.

AD NONAM.

Aña. Cum accepísset.

Capitulum.

Isaiae 53.

GENERATIONEM ejus quis enarrábit? Quia abscissus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. Factus est obédiens, * Usque ad mortem. Factus est. . . . **V.** Mortem áutem crucis. * Usque ad mortem. Glória Patri. . . . Factus est. . . .

V. Ipse vulnerátus est propter iniquítates nostras.

R. Et attritus est propter scélera nostra.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis præter sequentia.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquítates nostras.

R. Et attritus est propter scélera nostra.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Depónens Joseph corpus Jesu invólvit sídone, et pósuit eum in monuménto exciso: fuit planctus magnus in illa die: muliéres áutem sedéntes contra sepúlcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniiti.